

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 37

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 29 ianuarie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
14.	— Ordonanță pentru aderarea României la Convenția internațională privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în caz de poluare cu hidrocarburi, adoptată la Londra la 30 noiembrie 1990	1-2
	Convenția internațională din 1990 privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în caz de poluare cu hidrocarburi	2-8

ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ

pentru aderarea României la Convenția internațională privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în caz de poluare cu hidrocarburi, adoptată la Londra la 30 noiembrie 1990

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. A pct. 12 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — România aderă la Convenția internațională privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în caz de poluare cu hidrocarburi, adoptată la Londra la 30 noiembrie 1990.

Art. 2. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe Ministerul Apelor, Pădurilor și

Protecției Mediului împreună cu Ministerul Apărării Naționale prin Comandamentul Protecției Civile și Ministerul Transporturilor prin Inspectoratul Navigației Civile vor elabora și vor supune spre aprobare Guvernului planul național de pregătire, cooperare și răspuns în caz de poluare cu hidrocarburi.

Art. 3. — Sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de intervențiile organizate de Comandamentul Protecției Civile pentru cazuri de poluare cu hidrocarburi se prevăd în bugetele anuale ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului și Ministerului Transporturilor.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,
Adrian Marinescu,
secretar de stat

p. Ministru de stat, ministrul afacerilor externe,
Eugen Dijmărescu,
secretar de stat

p. Ministrul apărării naționale,
Ion Bogdan Tudoran,
secretar de stat

p. Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,
Anton Vlad,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 27 ianuarie 2000.
Nr. 14.

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ din 1990 privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în caz de poluare cu hidrocarburi*)

Părțile la prezenta convenție,

conștiente de necesitatea protejării mediului înconjurător în general și a celui marin în special,

recunoscând amenințarea gravă asupra mediului marin pe care o prezintă accidentele de poluare cu hidrocarburi, care implică nave, platforme de foraj, porturi maritime și mijloace de manipulare a hidrocarburilor,

dându-și seama de importanța măsurilor de precauție și de prevenire pentru evitarea poluării cu hidrocarburi, în primul rând, și de necesitatea aplicării stricte a convențiilor internaționale existente referitoare la siguranța navigației și la prevenirea poluării marine, în speță a Convenției internaționale din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, cu amendamentele respective, și a Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta și cu amendamentele respective, și, de asemenea, având în vedere dezvoltarea rapidă a standardelor de proiectare, operare și întreținere a navelor care transportă hidrocarburi și a platformelor de foraj,

având în vedere că în cazul unui incident de poluare cu hidrocarburi sunt necesare acțiuni prompte și eficiente pentru a reduce la minimum pagubele ce ar putea să se producă drept urmare a unui astfel de incident,

subliniind importanța pregătirii eficiente pentru combaterea poluării cu hidrocarburi și rolul important pe care industria petrolieră și navigația le au în acest context,

recunoscând importanța asistenței mutuale și a cooperării internaționale cu privire la problemele respective, inclusiv schimbul de informații asupra mijloacelor de care dispun statele pentru a face față incidentelor de poluare cu hidrocarburi, pregătirea planurilor de urgență împotriva poluării cu hidrocarburi, schimbul de rapoarte asupra incidentelor semnificative care pot afecta mediul marin sau litoralul și interesele respective ale statelor, precum și cercetarea și dezvoltarea mijloacelor pentru combaterea poluării cu hidrocarburi a mediului marin,

luând în considerare principiul „cel care poluează plătește“ ca principiu general al reglementărilor internaționale privind mediul înconjurător,

luând în considerare, de asemenea, importanța convențiilor internaționale asupra responsabilității și compensării daunelor cauzate de poluarea cu hidrocarburi, inclusiv Convenția internațională din 1969 privind răspunderea civilă pentru daunele cauzate de poluarea cu hidrocarburi și Convenția internațională din 1971 pentru crearea unui fond internațional de compensare a daunelor cauzate de poluarea cu hidrocarburi, și necesitatea stringentă a intrării cât mai curând în vigoare a protocolelor din 1984 care modifică aceste două convenții,

*) Traducere.

luând în considerare în continuare importanța acordurilor bilaterale și multilaterale și a înțelegerilor incluzând convențiile și acordurile regionale,

având în vedere prevederile pertinente ale Convenției Națiunilor Unite privind dreptul mării, în special cele cuprinse în partea a XII-a din aceasta,

conștiente de necesitatea promovării cooperării internaționale și sporirii capacităților naționale, regionale și globale existente privind pregătirea și combaterea poluării cu hidrocarburi, ținând seama de necesitățile speciale ale țărilor în curs de dezvoltare și mai ales ale statelor insulare mici,

considerând că aceste obiective pot fi cel mai bine atinse prin încheierea unei convenții internaționale privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în cazul poluării cu hidrocarburi,

au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

Prevederi generale

(1) Părțile se angajează să ia, individual sau în comun, toate măsurile corespunzătoare, conform prevederilor acestei convenții și anexei la aceasta, pentru a se pregăti să combată și să lupte împotriva unui incident de poluare cu hidrocarburi.

(2) Anexa la această convenție face parte integrantă din convenție și o referire la această convenție constituie totodată o referire la anexă.

(3) Această convenție nu se aplică navelor de război, navelor auxiliare și nici celorlalte nave care aparțin unui stat ori care sunt exploatate de acest stat atâta timp cât acesta le folosește numai în scopuri guvernamentale, comerciale. Totuși fiecare parte trebuie să adopte măsuri corespunzătoare care să nu compromită funcționarea sau capacitatea de exploatare a unor astfel de nave care îi aparțin sau care sunt exploatate de ea, astfel încât aceste nave să acționeze într-un mod corespunzător prezentei convenții, în măsura în care acest lucru este rațional și realizabil.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul acestei convenții:

1. *hidrocarbură* înseamnă petrol în orice formă, incluzând țiteiul, combustibilul lichid, sedimentele de petrol, reziduurile conținând petrol și produsele rafinate;

2. *incident de poluare cu hidrocarburi* înseamnă un incident sau o serie de incidente având aceeași origine, care duce sau poate duce la o scurgere de hidrocarburi ce constituie sau poate constitui o amenințare pentru mediul marin sau litoral ori pentru interesele respective ale unuia sau mai multor state și care necesită o acțiune de urgență sau alte acțiuni imediate;

3. *navă* înseamnă orice tip de navă exploatată în mediul marin, incluzând ambarcațiunile cu aripi portante, vehiculele cu pernă de aer, submersibilele și mijloacele plutitoare de orice tip;

4. *unitate de foraj marin* înseamnă orice instalație de foraj fixă sau plutitoare ori structură folosită în activități de explorare, exploatare sau producție a hidrocarburilor sau gazelor ori de încărcare sau descărcare a hidrocarburilor;

5. *porturi maritime și instalații de manipulare a hidrocarburilor* înseamnă acele instalații care prezintă riscul unui incident de poluare cu hidrocarburi și includ, între altele,

porturi maritime, terminale pentru hidrocarburi, conducte de petrol și alte instalații de manipulare a hidrocarburilor;

6. *Organizație* înseamnă Organizația Maritimă Internațională;

7. *secretar general* înseamnă secretarul general al Organizației.

ARTICOLUL 3

Planuri de urgență pentru combaterea poluării cu hidrocarburi

(1) a) Fiecare parte va cere ca navele autorizate să arboreze pavilionul său să posede la bord un plan de urgență pentru combaterea poluării cu hidrocarburi, astfel cum se solicită și prin prevederile adoptate în acest scop de Organizație și în conformitate cu acestea.

b) O navă care trebuie să aibă la bord un plan de urgență pentru combaterea poluării cu hidrocarburi, conform subparagrafului a), este supusă, atâta timp cât se află într-un port sau la un terminal în mare, sub jurisdicția unei părți, controlului funcționarilor autorizați corespunzător în acest scop de acea parte, conform practicilor prevăzute în acordurile internaționale existente sau în legislația sa națională.

(2) Fiecare parte va cere ca operatorii unităților de foraj marin aflate sub jurisdicția sa să posede planuri de urgență pentru combaterea poluării cu hidrocarburi, care să fie coordonate cu sistemul național, stabilit conform art. 6, și să fie aprobate conform procedurilor stabilite de autoritatea națională competentă.

(3) Fiecare parte va cere ca autoritățile sau operatorii aflați în serviciul acestor porturi maritime și al mijloacelor de manipulare a hidrocarburilor, de sub jurisdicția sa, după caz, să posede planuri de urgență pentru combaterea poluării cu hidrocarburi sau aranjamente similare, care să fie coordonate cu sistemul național, stabilit conform art. 6, și să fie aprobate conform procedurilor stabilite de autoritatea națională competentă.

ARTICOLUL 4

Procedee de raportare a poluării cu hidrocarburi

(1) Fiecare parte:

a) va cere comandanților sau celorlalte persoane care au în subordine nave ce arborează pavilionul său și persoanelor care au în subordine unități de foraj marin aflate sub jurisdicția sa să raporteze fără întârziere orice eveniment la nava lor sau la unitatea de foraj, care implică o scurgere sau o scurgere probabilă de hidrocarburi:

(i) în cazul unei nave, statului de coastă cel mai apropiat;

(ii) în cazul unei unități de foraj, statului de coastă sub a cărei jurisdicție se află unitatea;

b) va cere comandanților sau altor persoane care au în subordine nave ce arborează pavilionul său și persoanelor care au în subordine unități de foraj aflate sub jurisdicția sa să raporteze fără întârziere orice eveniment observat pe mare, în care este implicată o scurgere de hidrocarburi sau prezența hidrocarburilor:

(i) în cazul unei nave, statului de coastă cel mai apropiat;

(ii) în cazul unei unități de foraj, statului de coastă sub a cărei jurisdicție se află unitatea;

c) va cere persoanelor care au în subordine porturile maritime și mijloacele de manipulare a hidrocarburilor de sub jurisdicția sa să raporteze, fără întârziere, autorității naționale competente orice eveniment ce implică o descărcare sau o descărcare probabilă de hidrocarburi ori prezența hidrocarburilor;

d) va instrui navele sale maritime sau avioanele sale de inspecție și alte servicii sau funcționari anume desemnați să raporteze neîntârziat autorității naționale competente sau, după caz, statului de coastă cel mai apropiat orice eveniment observat pe mare sau într-un port maritim ori mijloc de manipulare a hidrocarburilor, care implică o descărcare de hidrocarburi sau prezența hidrocarburilor;

e) va cere piloților de avioane civile să raporteze, fără întârziere, statului de coastă cel mai apropiat orice eveniment observat pe mare, care implică o descărcare de hidrocarburi sau prezența hidrocarburilor.

(2) Rapoartele la care se referă paragraful (1) a) (i) vor fi întocmite în conformitate cu cerințele elaborate de Organizație și vor fi bazate pe liniile directoare și pe principiile generale adoptate de Organizație. Rapoartele la care se referă paragrafele 1) a) (ii), b), c) și d) vor fi întocmite conform liniilor directoare și principiilor generale adoptate de Organizație, în măsura în care acestea se aplică.

ARTICOLUL 5

Acțiunea la primirea unui raport privind poluarea cu hidrocarburi

(1) Ori de câte ori o parte primește un raport la care se referă art. 4 sau informări despre poluare, provenite din alte surse, aceasta:

a) va evalua situația pentru a hotărî dacă este vorba de un incident de poluare;

b) va stabili natura, amploarea și consecințele posibile ale incidentului de poluare; și

c) va informa apoi, fără întârziere, toate statele ale căror interese sunt afectate sau este posibil să fie afectate de acest incident de poluare, furnizând și:

(i) amănunțele constatărilor sale și orice măsură luată sau pe care intenționează să o ia pentru a face față incidentului; și

(ii) alte informații considerate a fi adecvate, până se încheie acțiunea luată pentru a face față incidentului sau până la acțiunea concertată decisă de aceste state.

(2) Dacă gravitatea acestui incident de poluare cu hidrocarburi justifică, partea va furniza Organizației, direct sau,

dacă este cazul, prin organizațiile sau înțelegerile regionale pertinente, informațiile la care s-a făcut referire la paragrafele (1) b) și c).

(3) Dacă gravitatea acestui incident de poluare cu hidrocarburi justifică, alte state afectate sunt rugate să informeze urgent Organizația, direct sau, după caz, prin organizațiile sau înțelegerile regionale pertinente, despre constatările lor privind amploarea amenințării intereselor lor și despre orice măsură luată sau pe care intenționează să o ia.

(4) Părțile vor folosi, pe cât posibil, sistemul de raportare a poluării cu hidrocarburi, elaborat de Organizație atunci când fac schimb de informații și comunicări cu alte state și cu Organizația.

ARTICOLUL 6

Sisteme naționale și regionale pentru pregătire și răspuns

(1) Fiecare parte va stabili un sistem național pentru a acționa prompt și eficient împotriva incidentelor de poluare cu hidrocarburi. Acest sistem va cuprinde cel puțin:

a) desemnarea:

(i) autorității sau autorităților naționale competente care răspund de pregătirea și de acțiunea împotriva poluării cu hidrocarburi;

(ii) punctului sau punctelor naționale operaționale de contact, care să fie responsabile de primirea și de transmiterea rapoartelor privind poluarea cu hidrocarburi despre care s-a făcut referire la art. 4; și

(iii) autorității care este îndreptățită să acționeze în numele statului pentru a cere asistență sau a decide să acorde asistența cerută;

b) un plan național de urgență pentru pregătire și răspuns, care să includă relația organizatorică a diferitelor organisme implicate, fie publice, fie particulare, ținând seama de liniile directoare elaborate de Organizație.

(2) În plus, fiecare parte, în cadrul posibilităților sale, fie individual, fie prin cooperare bilaterală sau multilaterală și, după caz, în cooperare cu industriile petrolieră și navală, cu autoritățile portuare și cu alte entități pertinente, va stabili:

a) un nivel minim de echipamente de combatere a deversărilor de hidrocarburi, amplasate în prealabil și corespunzător cu riscul implicat, și programele pentru utilizarea lor;

b) un program de exerciții pentru organizațiile de acțiune împotriva poluării cu hidrocarburi și de pregătire a personalului pertinent;

c) planuri detaliate și posibilități de comunicare pentru a face față unui incident de poluare cu hidrocarburi. Aceste posibilități trebuie să fie permanent disponibile; și

d) un mecanism sau un sistem pentru a coordona acțiunile împotriva unui incident de poluare cu hidrocarburi, care să poată, dacă este cazul, mobiliza resursele necesare.

(3) Fiecare parte va asigura furnizarea informațiilor curente către Organizație, direct ori prin intermediul organizațiilor sau înțelegerilor regionale pertinente, privind:

a) locul, datele de telecomunicare și, dacă este cazul, zonele de răspundere ale autorităților și entităților la care se referă paragraful (1) a);

b) echipamentele de acțiune împotriva poluării și experți în disciplinele legate de acțiunea împotriva poluării și salvarea maritimă, care pot fi puse la dispoziție altor state, la cerere; și

c) planul său de urgență național.

ARTICOLUL 7

Cooperarea internațională în problema acțiunii împotriva poluării

(1) Părțile sunt de acord ca, în funcție de posibilitățile lor și de disponibilitatea resurselor pertinente, să coopereze și să furnizeze servicii de consultanță, suport tehnic și echipamente, pentru a face față unui incident de poluare, dacă gravitatea acestui incident justifică acest lucru, la cererea oricărei părți afectate sau care poate să fie afectată. Finanțarea cheltuielilor pentru această asistență se va baza pe prevederile stabilite în anexa la această convenție.

(2) O parte care a cerut asistență poate cere Organizației să ajute la identificarea surselor de finanțare provizorie a cheltuielilor menționate la paragraful (1).

(3) Conform acordurilor internaționale în vigoare, fiecare parte va lua măsurile necesare legale sau administrative pentru a facilita:

a) sosirea, utilizarea teritoriului său și plecarea navelor, aeronavelor și a altor mijloace de transport participante la acțiunea împotriva unui incident de poluare cu hidrocarburi sau care transportă personalul, încărcăturile, materialele și echipamentele necesare pentru a face față acestui incident; și

b) mișcarea expeditivă către, pe și înspre afara teritoriului său a personalului, încărcăturilor, materialelor și echipamentelor menționate la subparagraful a).

ARTICOLUL 8

Cercetare și dezvoltare

(1) Părțile consimt să coopereze direct sau, după caz, prin Organizație ori prin organizațiile sau înțelegerile regionale pertinente, în scopul promovării și schimbului de rezultate ale programelor de cercetare și dezvoltare privind ridicarea nivelului actual de pregătire și răspuns împotriva poluării cu hidrocarburi, incluzând tehnologiile și tehnica supravegherii, menținerii sub control, recuperării, dispersării, curățării etc., menite să reducă la minimum sau să atenueze efectele poluării și pentru refacerea mediului.

(2) În acest scop părțile se angajează să stabilească direct sau, după caz, prin Organizație ori prin organizațiile sau înțelegerile regionale pertinente, legăturile necesare între institutele de cercetare ale părților.

(3) Părțile consimt să coopereze direct sau prin Organizație ori prin organizațiile sau înțelegerile regionale pertinente, după caz, să promoveze ținerea în mod regulat de simpozioane internaționale asupra unor teme specifice, incluzând progresele tehnologice în tehnica și echipamentele de combatere a poluării cu hidrocarburi.

(4) Părțile consimt să încurajeze, prin intermediul Organizației sau al altor organizații internaționale competente, elaborarea unor norme pentru tehnologii și echipamente compatibile, folosite în combaterea poluării cu hidrocarburi.

ARTICOLUL 9

Cooperarea tehnică

(1) Părțile se angajează să asigure, direct sau prin intermediul Organizației sau al altor organisme internaționale, după caz, sprijin în privința pregătirii și răspunsului împotriva poluării cu hidrocarburi, acelor părți care cer asistență tehnică:

a) pentru pregătirea personalului;

b) pentru asigurarea disponibilității tehnologiei, echipamentelor și instalațiilor corespunzătoare;

c) pentru a înlesni alte măsuri și înțelegeri în vederea pregătirii și răspunsului în cazul incidentelor de poluare cu hidrocarburi; și

d) pentru inițierea unor programe comune de cercetare și dezvoltare.

(2) Părțile se angajează să coopereze activ, sub rezerva legislației, reglementărilor și politicii lor naționale, pentru transferul de tehnologie în probleme de pregătire și răspuns în cazul poluării cu hidrocarburi.

ARTICOLUL 10

Promovarea cooperării bilaterale și multilaterale în probleme de pregătire și răspuns

Părțile vor depune eforturi pentru încheierea unor acorduri bilaterale sau multilaterale în probleme de pregătire și răspuns în cazul poluării cu hidrocarburi. Copii de pe aceste acorduri vor fi transmise Organizației, care le va pune la dispoziție părților, la cerere.

ARTICOLUL 11

Legătura cu alte convenții și acorduri internaționale

Nici o prevedere din această convenție nu va fi interpretată ca modificând drepturile sau obligațiile oricărei părți ce rezultă din orice altă convenție sau acord internațional.

ARTICOLUL 12

Aranjamente instituționale

(1) Părțile desemnează Organizația, cu condiția ca aceasta să consimtă și să dispună de resursele necesare pentru susținerea activității, să efectueze următoarele funcții și activități:

a) servicii de informare:

(i) să primească, să colaboreze și să difuzeze, la cerere, informațiile furnizate de părți [vezi, de exemplu, art. 5 paragrafele (2) și (3), art. 6 paragraful (3) și art. 10] și informațiile pertinente furnizate de alte surse; și

(ii) să asigure asistență pentru identificarea surselor de finanțare provizorie a cheltuielilor [vezi, de exemplu, art. 7 paragraful (2)];

b) educație și instruire:

(i) să promoveze instruirea în probleme de pregătire și răspuns în cazul poluării cu hidrocarburi (vezi, de exemplu, art. 9); și

(ii) să promoveze ținerea de simpozioane internaționale [vezi, de exemplu, art. 8 paragraful (3)];

c) servicii tehnice:

- (i) să faciliteze cooperarea în probleme de cercetare și dezvoltare [vezi, de exemplu, art. 8 paragrafele (1), (2) și (4) și art. 9 paragraful (1) d)];
- (ii) să asigure consultanță statelor care își stabilesc posibilitățile naționale sau regionale de acțiune împotriva incidentelor de poluare cu hidrocarburi; și
- (iii) să analizeze informațiile furnizate de părți [vezi, de exemplu, art. 5 paragrafele (2) și (3), art. 6 paragraful (3) și art. 8 paragraful (1)] și informațiile pertinente furnizate de alte surse și să furnizeze recomandări și informații către state;

d) asistență tehnică:

- (i) să faciliteze furnizarea asistenței tehnice statelor care își stabilesc posibilitățile naționale sau regionale de acțiune împotriva incidentelor de poluare;
- (ii) să faciliteze furnizarea asistenței tehnice și a recomandărilor, la cererea statelor confruntate cu incidente de poluare gravă cu hidrocarburi.

(2) La punerea în practică a activităților specificate în acest articol Organizația va depune eforturi pentru întărirea capacității statelor, individual sau prin intermediul înțelegerilor regionale, în probleme de pregătire și combatere a incidentelor de poluare cu hidrocarburi, bazându-se pe experiența statelor, pe acordurile regionale și pe înțelegerile din sectorul industrial și acordând o atenție specială necesităților țărilor în curs de dezvoltare.

(3) Prevederile acestui articol vor fi puse în aplicare în conformitate cu un program elaborat și revizuit permanent de Organizație.

ARTICOLUL 13

Evaluarea convenției

Părțile vor evalua în cadrul Organizației eficiența convenției, în lumina obiectivelor sale, mai ales în ceea ce privește principiile care stau la baza cooperării și asistenței.

ARTICOLUL 14

Amendamente

(1) Această convenție poate fi amendată prin oricare dintre procedurile specificate în paragrafele ce urmează.

(2) Amendare după examinarea de către Organizație:

a) Orice amendament propus de o parte la convenție va fi prezentat Organizației și difuzat de secretarul general tuturor membrilor Organizației și tuturor părților, cu cel puțin 6 luni înainte de examinarea sa.

b) Orice amendament propus și difuzat conform celor de mai sus va fi prezentat spre examinare Comitetului pentru protecția mediului marin din cadrul Organizației.

c) Părțile la convenție, fie că sunt sau nu sunt membre ale Organizației, au dreptul să participe la deliberările Comitetului pentru protecția mediului marin.

d) Amendamentele se adoptă numai cu o majoritate de două treimi din numărul părților la convenție, prezente și votante.

e) Dacă se adoptă conform subparagrafului d), amendamentele vor fi comunicate de secretarul general tuturor părților la convenție pentru acceptare.

f) (i) Un amendament la un articol sau la anexa la convenție se consideră ca fiind acceptat de la data la care este acceptat de două treimi din numărul părților.

(ii) Un amendament la un supliment se consideră ca fiind acceptat la expirarea unei perioade stabilite de Comitetul pentru protecția mediului marin la adoptarea sa, perioadă care nu va fi mai mică de 10 luni, în afara cazului în care în cursul acestei perioade s-a comunicat secretarului general o obiecțiune de către cel puțin o treime din numărul părților.

g) (i) Un amendament la un articol sau la anexa la convenție, acceptat în conformitate cu subparagraful f) (i), va intra în vigoare la 6 luni de la data la care se consideră că a fost acceptat pentru părțile care au notificat secretarului general că l-au acceptat.

(ii) Un amendament la un supliment, acceptat în conformitate cu subparagraful f) (ii), va intra în vigoare la 6 luni de la data la care se consideră că a fost acceptat pentru toate părțile, cu excepția celor care, înaintea acestei date, au făcut obiecțiune la el. O parte poate în orice moment să retragă o obiecțiune comunicată anterior, prin prezentarea unei notificări în acest sens secretarului general.

(3) Amendare printr-o conferință:

a) La cererea unei părți, sprijinită de cel puțin o treime din numărul părților, secretarul general va convoca o conferință a părților la convenție, care să examineze amendamentele la convenție.

b) Un amendament adoptat de o astfel de conferință cu o majoritate de două treimi din numărul părților prezente și votante va fi comunicat de secretarul general tuturor părților pentru acceptare.

c) În cazul în care conferința nu hotărăște altfel, amendamentul va fi considerat ca acceptat și va intra în vigoare conform procedurilor specificate la paragrafele (2) f) și g).

(4) Adoptarea și intrarea în vigoare a unui amendament constituind un adaos la o anexă sau la un supliment vor fi supuse procedurii aplicabile unui amendament la anexă.

(5) Orice parte care nu a acceptat un amendament la un articol sau la anexă, conform paragrafului (2) f) (i), sau un amendament constituind un adaos la o anexă sau la un supliment, conform paragrafului (2) f) (ii), va fi tratată ca nefiind parte numai în scopul aplicării acestui amendament. Un astfel de tratament se va încheia după prezentarea unei notificări de acceptare, conform paragrafului (2) f) (i) sau după retragerea obiecțiunii conform paragrafului (2) g) (ii).

(6) Secretarul general va informa toate părțile despre orice amendament care intră în vigoare conform acestui articol, precum și despre data la care amendamentul intră în vigoare.

(7) Orice notificare pentru acceptare, obiecțiune sau retragere a obiecțiunii la un amendament, conform acestui articol, va fi comunicată în scris secretarului general, care va informa părțile despre această notificare și despre data primirii sale.

(8) Un supliment la convenție va conține numai prevederi de natură tehnică.

ARTICOLUL 15

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea

(1) Prezenta convenție va rămâne deschisă pentru semnare la sediul Organizației de la data de 30 noiembrie 1990 până la data de 29 noiembrie 1991, dată după care rămâne deschisă pentru aderare. Orice stat poate deveni parte la această convenție prin:

a) semnare fără rezervă în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea; sau

b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau de aprobare; sau

c) aderare.

(2) Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea va fi efectuată prin depunerea unui instrument în acest scop la secretarul general.

ARTICOLUL 16

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta convenție va intra în vigoare la 12 luni de la data la care cel puțin 15 state fie că au semnat-o fără rezervă în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea, fie au depus instrumentele necesare de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, conform art. 15.

(2) Pentru statele care au depus un instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare la prezenta convenție după ce condițiile de intrare în vigoare au fost îndeplinite, dar înainte de data intrării ei în vigoare, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea va produce efect la data intrării în vigoare a acestei convenții sau la 3 luni de la data depunerii instrumentului, dacă această dată este ulterioară.

(3) Pentru statele care au depus un instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare după data la care această convenție a intrat în vigoare, prezenta convenție intră în vigoare la 3 luni de la data depunerii instrumentului.

(4) Orice instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, depus după data la care un amendament la prezenta convenție se consideră că a fost acceptat conform art. 14, se aplică convenției în forma sa modificată.

ARTICOLUL 17

Denunțarea

(1) Prezenta convenție poate fi denunțată de orice parte în orice moment, după expirarea unei perioade de 5 ani de la data la care această convenție intră în vigoare pentru acea parte.

(2) Denunțarea se efectuează prin notificare scrisă, adresată secretarului general.

(3) Denunțarea va produce efect la 12 luni de la primirea notificării de denunțare de către secretarul general sau după expirarea unei perioade mai lungi care poate fi indicată în notificare.

ARTICOLUL 18

Depozitarul

(1) Prezenta convenție va fi depusă la secretarul general.

(2) Secretarul general:

a) va informa toate statele care au semnat această convenție sau au aderat la aceasta despre:

(i) fiecare nouă semnare sau depunere a unui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, precum și despre data acesteia;

(ii) data intrării în vigoare a acestei convenții; și

(iii) depunerea oricărui instrument de denunțare a acestei convenții și despre data la care s-a primit aceasta, precum și despre data de la care are efect denunțarea;

b) va transmite copii certificate conforme de pe această convenție tuturor guvernelor statelor care au semnat-o sau care au aderat la aceasta.

(3) De îndată ce prezenta convenție intră în vigoare o copie certificată conformă va fi transmisă de către depozitar secretarului general al Organizației Națiunilor Unite pentru a fi înregistrată și publicată în conformitate cu art. 102 din Carta Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 19

Limbi

Prezenta convenție este întocmită într-un singur exemplar original, în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, toate textele având aceeași putere legală.

Drept care, subsemnații împuterniciți legal în acest scop de guvernele respective au semnat această convenție.

Adoptată la Londra la 30 noiembrie 1990.

ANEXĂ

**R A M B U R S A R E A
cheltuielilor de asistență**

1. a) Dacă nu s-a încheiat un acord privind aranjamentele financiare care să governeze acțiunile părților pentru a face față incidentelor de poluare cu hidrocarburi, pe bază bilaterală sau multilaterală, înainte de

producerea incidentului de poluare cu hidrocarburi, părțile vor suporta cheltuielile aferente acțiunilor lor respective pentru a face față poluării, conform subparagrafului (i) sau subparagrafului (ii).

- (i) Dacă acțiunea a fost întreprinsă de o parte la cererea expresă a unei alte părți, atunci partea solicitantă va rambursa părții asistente costul acțiunii sale. Partea solicitantă poate anula cererea sa oricând, dar în acest caz va suporta cheltuielile deja asumate sau suportate de partea asistentă.
- (ii) Dacă acțiunea a fost întreprinsă de o parte din inițiativă proprie, această parte va suporta cheltuielile aferente acțiunii sale.

b) Principiile expuse la subparagraful a) se vor aplica numai dacă părțile respective nu au convenit altfel, în fiecare caz în parte.

2. Dacă nu s-a convenit altfel, cheltuielile aferente acțiunii întreprinse de o parte la cererea unei alte părți vor fi calculate echitabil, conform legii și practicii curente ale părții asistente cu privire la rambursarea acestor cheltuieli.

3. Partea care cere asistență și partea asistentă vor coopera, dacă este cazul, pentru a încheia orice acțiune ca răspuns la o cerere de compensare. În acest scop ele vor acorda considerația convenită regimurilor legale existente. Dacă acțiunea astfel încheiată nu permite

compensarea completă a cheltuielilor pentru operațiunea de asistență, partea care cere asistență poate cere părții asistente să renunțe la rambursarea cheltuielilor ce depășesc sumele compensate sau să reducă cheltuielile care au fost calculate conform paragrafului 2. Ea poate cere, de asemenea, o amânare a rambursării acestor cheltuieli. La examinarea acestei cereri părțile asistente vor acorda considerația convenită necesităților țărilor în curs de dezvoltare.

4. Prevederile acestei convenții nu vor fi interpretate ca prejudiciind cumva drepturile părților de a recupera de la terțe părți cheltuielile aferente acțiunilor întreprinse pentru a face față poluării sau unei amenințări cu poluarea, în virtutea altor prevederi și reguli aplicabile ale legislației naționale și internaționale. O atenție specială se va acorda Convenției internaționale din 1969 privind răspunderea civilă pentru daune produse prin poluare cu hidrocarburi și Convenției internaționale din 1971 privind crearea unui fond internațional de compensare a daunelor cauzate prin poluare cu hidrocarburi sau oricărui amendament ulterior la aceste convenții.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
